

ลำดับเหตุการณ์

ความเคลื่อนไหวของภาคประชาชนต่อ โครงการเขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลัก

ตั้งแต่ปี 2550 ถึง สิงหาคม 2554

30 เมษายน 2550

จดหมายเปิดผนึกเรียกร้องให้ยุติแผนการสร้างเขื่อนดอนสะโฮงบนแม่น้ำโขงสายหลัก
เครือข่ายองค์กรภาคประชาชนในภูมิภาคแม่น้ำโขง และนานาชาติ เช่น ออสเตรเลีย เบลเยียม
ฟินแลนด์ ญี่ปุ่น เนเธอร์แลนด์ นอร์เวย์ และสหรัฐอเมริกา ส่งจดหมายเปิดผนึกถึงรัฐบาลลาว
คณะกรรมการแม่น้ำโขง (เอ็มอาร์ซี) และรัฐบาลไทย กัมพูชา เวียดนาม เรียกร้องให้ยุติแผนการ
สร้างเขื่อนดอนสะโฮงบนแม่น้ำโขงสายหลัก โดยระบุถึงข้อกังวลว่า โครงการนี้จะทำลายความ
หลากหลายทางชีวภาพอันอุดมสมบูรณ์ของแม่น้ำและวิถีชีวิตของชาวบ้าน เขื่อนดอนสะโฮงจะก่อ
ให้เกิดผลกระทบร้ายแรงต่อปลาและการประมง ซึ่งจะกระทบต่อชาวบ้านหลายพันคนที่อาศัยอยู่
ตามลำน้ำโขง และแม่น้ำสาขา โดยเฉพาะในประเทศลาวเท่านั้น แต่ยังรวมถึงกัมพูชา เวียดนาม
และประเทศไทย เนื่องจากเขื่อนจะปิดกั้นเส้นทางการอพยพของปลาที่มีการอพยพของปลาใน
แต่ละปีมากที่สุด

12 พฤศจิกายน 2550

องค์กรนานาชาติค้านเขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลัก เรียกร้องคณะกรรมการแม่น้ำโขงให้
แสดงความรับผิดชอบ

สืบเนื่องจากการที่คณะกรรมการแม่น้ำโขง (เอ็มอาร์ซี) และประเทศผู้บริจาคเงินให้กับเอ็มอาร์
ซี จะจัดประชุมประจำปีในวันที่ 15 พฤศจิกายน 2550 ที่ประเทศกัมพูชา องค์กรภาคประชาชน
และบุคคลจาก 30 ประเทศทั่วโลก ซึ่งรวมถึงกลุ่มภาคประชาสังคมในประเทศแม่น้ำโขง 126 กลุ่ม
ได้ยื่นจดหมายเรียกร้องให้ เอ็มอาร์ซีปฏิบัติพันธกิจในการปกป้องแม่น้ำโขงตาม "ข้อตกลงความ

ร่วมมือเพื่อการพัฒนาแม่น้ำโขงอย่างยั่งยืน” ปี 2538 ที่ระบุว่า เอ็มอาร์ซีมีภารกิจใน “การป้องกัน และการหยุดยั้งผลกระทบที่เป็นอันตราย จะมีการดำเนินความพยายามทุกวิถีทางเพื่อหลีกเลี่ยง ลด และบรรเทาผลกระทบที่เป็นอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้าน ปริมาณน้ำและคุณภาพน้ำ สภาพน้ำ (ระบบนิเวศ) และความสมดุลด้านนิเวศวิทยาของระบบแม่น้ำ ที่เป็นผลมาจากการพัฒนาและการใช้ทรัพยากรน้ำของกลุ่มน้ำโขง...”(ข้อตกลงแม่น้ำโขง ปี 2538, มาตรา7) หลังจากมีกระแสข่าวว่าโครงการเขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลักถูกหยิบขึ้นมาปิดฝุ่นอีกครั้ง ทั้งนี้ งานศึกษาของเอ็มอาร์ซีเอง ได้ชี้ว่าการสร้างเขื่อนคือ ภัยคุกคามอันใหญ่หลวงต่ออนาคตของการประมงและการดำรงอยู่ของพันธุ์ปลาในลุ่มน้ำแม่โขง และไม่ว่าจะเป็นเขื่อนใดในแม่น้ำโขง... จะส่งผลทำลายล้างต่อพันธุ์ปลา การลดลงของพันธุ์ปลาในแม่น้ำโขงและแม่น้ำโตนเลสาบ แม้จะเป็นสัดส่วนเพียงน้อยนิด แต่มันจะส่งผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหาร และคุณภาพชีวิตของ ชุมชนนับพัน เพราะฉะนั้นหากเอ็มอาร์ซีไม่สามารถคุ้มครองความสมบูรณ์ของระบบนิเวศแม่น้ำ โขง การดำรงอยู่ของเอ็มอาร์ซีก็อาจไม่เกิดประโยชน์ใด ๆ และไม่สมควรที่จะได้รับการสนับสนุน ด้านการเงินนับสิบล้านเหรียญสหรัฐฯ ในแต่ละปีจากประเทศผู้ให้ทุนทั้งหลายด้วย

26 มีนาคม 2551

แถลงการณ์ “รัฐบาลไทยดันเขื่อนบ้านกุ่ม ภาคประชาชนหัวนเริ่มต้นหายนะสองฝั่งโขง”

เครือข่ายประชาสังคมไทยเพื่อแม่น้ำโขง ออกแถลงการณ์ว่า โครงการเขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลัก จะทำให้ระบบการไหลและระดับน้ำของแม่น้ำโขงเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบโดยตรงต่อระบบ นิเวศ พันธุ์ปลา ปริมาณปลาที่จับได้ และความมั่นคงทางอาหารของประชาชนสองฟากฝั่ง สภาพ เช่นนี้เกิดขึ้นมาแล้วนับตั้งแต่มีการสร้างเขื่อนกั้นลำน้ำสายหลักในประเทศจีนเป็นต้นมา

รัฐบาลอ้างว่าเขื่อนจะเป็นแบบ run-of-river และจะไม่มีอ่างเก็บน้ำใหญ่ แต่ข้อมูลจากการ ศึกษาของกรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน (พพ.) เองระบุว่า เขื่อนบ้านกุ่มมีพื้นที่ อ่างเก็บน้ำขนาด 84,000 ไร่ ยาวขึ้นไปนับ 100 กิโลเมตรตามลำน้ำโขง จาก อ.โขงเจียม จนถึง อ. เขมราฐ จ.อุบลราชธานี ท่วมบ้านเรือน พื้นที่เกษตรริมฝั่ง จะส่งผลกระทบด้านประมงทั้งเหนือ เขื่อนและใต้เขื่อน เขื่อนจะปิดกั้นการอพยพของปลาในแม่น้ำโขง และอาจเป็นสาเหตุของการระบาดของ เชื้อโรคนิเวศในอ่างเก็บน้ำ ซึ่งทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นกับประชาชนทั้งสองประเทศ นอกจากนี้ น้ำจะ ท่วมรุกล้ำเขตแดนของทั้งประเทศไทยและลาว อาจส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของแนว พรหมแดนในแม่น้ำโขงของไทยและลาว ซึ่งถือเป็นปัญหาด้านความมั่นคง และเกี่ยวข้องกับอธิปไตย ของประเทศ ในขณะที่เขื่อนบ้านกุ่มก็สามารถผลิตพลังงานไฟฟ้าที่ฟุ้งได้เพียง 20% ของกำลัง การผลิตติดตั้งเท่านั้น ดังนั้น โครงการนี้จะมีความคุ้มค่าหรือไม่กับการที่ต้องลงทุนมากกว่า 80,000 ล้านบาท แต่ต้องแลกกับความเสียหายมหาดล ซึ่งภาคประชาชนขอเรียกร้องให้ยุติโครงการสร้าง เขื่อนแม่น้ำโขงซึ่งล้วนดำเนินไปโดยปราศจากความรับรู้ และความเห็นชอบของประชาชนในลุ่มน้ำ

27 มีนาคม 2551

จดหมายขอเรียกร้องให้คณะกรรมการแม่น้ำโขง (เอ็มอาร์ซี) เปิดเผยแผนการสร้างเขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลัก

กลุ่มภาคประชาสังคมจากประเทศในกลุ่มแม่น้ำโขงทั้ง 6 ประเทศ ส่งจดหมายเรียกร้องให้เอ็มอาร์ซีชี้แจงต่อสาธารณชนอย่างชัดเจนเกี่ยวกับขั้นตอนรายละเอียดในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับแผนการสร้างเขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลัก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เอกสารข้อมูลโครงการ รายงานเชิงการวิเคราะห์หิวภัยซึ่งเอ็มอาร์ซีจัดทำขึ้น และชี้แจงถึงการจัดเวทีสาธารณะในระดับภูมิภาค รวมถึงการเปิดเผยรายงานผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมของ “เขื่อนดอนสะโฮง” ต่อสาธารณะ และชี้แจงให้ชัดเจนว่า สาธารณชนจะมีส่วนร่วมในกระบวนการของรายงานนี้อย่างไร

11 พฤษภาคม 2551

ชาวบ้านจัดเวทีสาธารณะในพื้นที่โครงการเขื่อนบ้านกุ่ม จังหวัดอุบลราชธานี

ในเวทีสาธารณะในพื้นที่โครงการเขื่อนบ้านกุ่ม ณ บ้านคันท่าเกวียน ต.นาโพธิ์กลาง อ.โขงเจียม จ.อุบลราชธานี ซึ่งมีผู้เข้าร่วมกว่า 200 คน จากชุมชนท้องถิ่น องค์กรพัฒนาเอกชน เจ้าหน้าที่รัฐจากท้องถิ่น นักวิชาการ สภานายความ และสื่อท้องถิ่น ชาวบ้านได้เรียกร้องให้รัฐบาลเปิดเผยรายละเอียดโครงการเขื่อนกันแม่น้ำโขง โดยเฉพาะ “เขื่อนบ้านกุ่ม” ขณะที่นักวิชาการเรียกร้องให้เปิดเผยรายงานการศึกษาโครงการฉบับเต็ม ทั้งนี้ชาวบ้านได้แสดงความวิตกกังวลเกี่ยวกับวิถีชีวิตและผลกระทบที่จะเกิดขึ้น เช่น น้ำจะท่วมบริเวณใด ชาวบ้านจะทำอาชีพอะไร จะต้องถูกอพยพไปที่ไหน และค่าชดเชยจะทดแทนสิ่งที่ต้องสูญเสียได้จริงหรือไม่

28 พฤษภาคม 2551

จดหมายถึงนายกรัฐมนตรี นายสมัคร สุนทรเวช เรียกร้องธรรมาภิบาลในกระบวนการตัดสินใจโครงการเขื่อนบนแม่น้ำโขง

เครือข่ายประชาสังคมไทยเพื่อแม่น้ำโขง องค์กรพันธมิตร และนักวิชาการ มากกว่า 100 รายนาม ส่งจดหมายถึงนายกรัฐมนตรี นายสมัคร สุนทรเวช และสำเนาถึงสมาชิกคณะรัฐมนตรี กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน ผู้ว่าราชการจังหวัดหนองคาย เลขาธิการชาธานี นครพนม มุกดาหาร โดยเรียกร้องให้รัฐบาลไทยระงับข้อตกลงใด ๆ เกี่ยวกับโครงการเขื่อนที่จัดทำกับรัฐบาลลาว จนกว่าจะมีการเปิดเผยข้อมูล รวมถึงรายงานการศึกษาความเหมาะสมและผลกระทบสิ่งแวดล้อม และรับฟังความคิดเห็นจากสาธารณะเสียก่อน และระบุว่า โครงการเขื่อนบนแม่น้ำโขง เช่น เขื่อนบ้านกุ่ม เป็นโครงการขนาดใหญ่ ไม่ใช่ Check dam หรือฝายชะลอน้ำ ดังที่ท่านนายกฯ ให้อำนาจต่อสาธารณะ ซึ่งจะทำลายอาชีพหลักของชุมชนทั้งฝั่งไทยและลาวไม่น้อยกว่า 20 หมู่บ้าน ไม่ใช่เพียง 2 หมู่บ้านดังที่ท่านนายกฯ ระบุ

16 สิงหาคม 2551

แถลงการณ์กรณีอุทกภัยแม่น้ำโขง บทบาทคณะกรรมการธิการแม่น้ำโขง เชื้อนจีน และระบบเตือนภัย

เครือข่ายประชาสังคมไทยเพื่อแม่น้ำโขงออกแถลงการณ์ กรณีอุทกภัยน้ำท่วม อ.เชียงแสน เชียงของ จ.เชียงราย ในช่วงต้น-กลางเดือนสิงหาคม ทั้งนี้จากการที่คณะกรรมการธิการแม่น้ำโขง (เอ็มอาร์ซี) ได้ออกแถลงการณ์เมื่อวันที่ 15 สิงหาคมว่า อุทกภัยที่เกิดขึ้นมีสาเหตุจากพายุไซร่อนคามูริ ทำให้ปริมาณน้ำเพิ่มขึ้น และน้ำโขงที่เวียงจันทน์ 50% มาจากจีน ที่เหลือมาจากน้ำสาขา และระบุอย่างชัดเจนว่าระดับน้ำที่เพิ่มสูงขึ้นไม่ได้เกิดจากการปล่อยน้ำจากเขื่อนในจีน ซึ่งมีปริมาณน้ำกักเก็บน้ำน้อยเกินกว่าจะสร้างผลกระทบต่ออุทกวิทยาในแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลที่ไม่น่าเชื่อถือ เพราะเอ็มอาร์ซีมีได้ชี้แจงให้ชัดเจนว่าปริมาณน้ำท่วมที่ อ.เชียงแสน อ.เชียงของ จ.เชียงราย เป็นน้ำที่มาจากจีนเป็นสัดส่วนเท่าไร และเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับการปล่อยน้ำของเขื่อนในจีน แต่ในทางกลับกัน เอ็มอาร์ซีมีข้อมูลระดับน้ำและตระหนักดีว่าน้ำจากแม่น้ำโขงตอนบนในจีนจะหลากท่วมพื้นที่ตอนล่าง แต่กลับไม่ประกาศต่อสาธารณะผ่านสื่อต่าง ๆ ให้ประชาชนได้เตรียมตัวป้องกันความเสียหาย

23 กันยายน 2551

แถลงการณ์ แนวคิดการพัฒนา “เขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำที่ยั่งยืน” ของคณะกรรมการธิการแม่น้ำโขง กำลังนำหายนะจากเขื่อนใหญ่มาสู่ภูมิภาค

เครือข่ายประชาสังคมไทยเพื่อแม่น้ำโขง และองค์กรพันธมิตร วิชาภกษวีจาร์ณวาทกรรม “เขื่อนไฟฟ้าพลังน้ำที่ยั่งยืน” ของคณะกรรมการธิการแม่น้ำโขง (เอ็มอาร์ซี) ว่า เป็นพยายามในการสร้างความชอบธรรมเพื่อผลักดันการสร้างเขื่อน เพราะในขณะที่ภาคประชาสังคมกำลังห้วงใยต่อผลกระทบจากโครงการเขื่อนในกลุ่มแม่น้ำโขง แต่เอ็มอาร์ซีกลับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมเรื่องการพัฒนาลังงานน้ำในกลุ่มน้ำโขงตอนล่างในวันที่ 25-27 กันยายน 2551 ซึ่งผู้เข้าร่วมส่วนใหญ่เป็นนักสร้างเขื่อน หรืออยู่ในธุรกิจการสร้างเขื่อน โดยไม่สนใจต่อเสียงทักท้วงขององค์กรภาคประชาสังคม ยิ่งไปกว่านั้น เอ็มอาร์ซียังล้มเหลวในการปฏิบัติหน้าที่พื้นฐานในการเผยแพร่งานวิจัยและองค์ความรู้เกี่ยวกับแม่น้ำโขงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการสร้างเขื่อนในกลุ่มน้ำ

18 มิถุนายน 2552

มอโปสการ์ด ‘ปกป้องแม่น้ำโขง’ กว่าสองหมื่นแผ่น ให้กับนายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ

ประชาชนจากภูมิภาคแม่น้ำโขงและนานาชาติจำนวน 23,110 คน ร่วมลงนามผ่านทางโปสการ์ดเพื่อปกป้องแม่น้ำโขง โดยเสนอให้รัฐบาลของประเทศภูมิภาคน้ำโขงทบทวนแผนการสร้างเขื่อน

ขนาดใหญ่บนแม่น้ำโขงสายหลัก และแสวงหาทางเลือกในการตอบสนองความต้องการด้านไฟฟ้าที่ยั่งยืน โดยได้ส่งสำเนาตัวอย่างไปสภารัดไปถึงผู้นำของประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาคแม่น้ำโขงด้วย

19 ตุลาคม 2552

ภาคประชาสังคมเรียกร้องก่อตั้งเสายุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อมอาเซียน

ในเวทีมหกรรมประชาชนอาเซียน กลุ่มและองค์กรภาคประชาสังคมได้เรียกร้องให้มีการก่อตั้ง “เสายุทธศาสตร์ด้านสิ่งแวดล้อม” ที่จะกำหนดให้รัฐสมาชิกอาเซียนดำเนินการตัดสินใจเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม บนหลักการที่นำไปสู่ความยั่งยืน ซึ่งข้อเสนอการสร้างเขื่อนบนแม่น้ำโขงสายหลักถือเป็นแบบอย่างของการพัฒนาที่ล้าสมัยและไม่ก่อผลดีในระยะยาว อีกทั้งยังเป็นการละเมิดสิทธิของประชาชน ทั้งนี้ยังควรมีการทบทวนนโยบายพลังงานที่เหมาะสม เพื่อให้อาเซียนสามารถก้าวไป สู่การพัฒนาที่ไม่สร้างความเสียหายต่อแม่น้ำโขง และในโอกาสนี้ ภาคประชาสังคมได้ส่งมอบสำเนาตัวอย่างไปสภารัด และตัวเลขผู้ร่วมลงนามในไปสภารัดให้กับนายกรัฐมนตรีของประเทศ กัมพูชา ลาว ไทย และเวียดนาม

4 กุมภาพันธ์ 2553

“เครือข่ายแม่น้ำเวียดนาม” ออกแถลงการณ์ต่อต้านการสร้างเขื่อนกันแม่น้ำโขง

ในการประชุม “สิ่งแวดล้อมและวิถีชีวิตในลุ่มแม่น้ำโขง: สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงและนัยยะข้ามพรมแดน” เมื่อวันที่ 2-3 กุมภาพันธ์ 2553 ณ จ.เกินเทอ บริเวณสามเหลี่ยมปากแม่น้ำโขง องค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งรวมตัวกันในนาม “พันธมิตรเพื่อปกป้องแม่น้ำโขง” โดยมี “เครือข่ายแม่น้ำเวียดนาม” เป็นแกนนำ ได้ออกแถลงการณ์ต่อต้านการสร้างเขื่อนไฟฟ้าบนแม่น้ำโขง โดยระบุว่าแผนพัฒนาเขื่อนบนแม่น้ำโขงซึ่งเวียดนามมีส่วนเกี่ยวข้องด้วยนั้น จะสร้างผลกระทบข้ามพรมแดนประเทศ ที่เห็นชัดเจนคือ เขื่อนน้ำตกลยลิบนแม่น้ำเซซานในเขตประเทศเวียดนาม ที่สร้างความเดือดร้อนอย่างสาหัสให้กับชุมชนทำน้ำในกัมพูชา พร้อมทั้งเรียกร้องให้รัฐบาลเวียดนามทบทวนบทบาทการลงทุนโครงการเขื่อนรวมถึงการซื้อไฟฟ้าจากเขื่อนบนแม่น้ำโขง

22 กุมภาพันธ์ 2553

แถลงการณ์ถึงรัฐบาลไทย ขอให้ตรวจสอบและประสานงานกับรัฐบาลกลุ่มประเทศลุ่มน้ำโขง กรณีระดับน้ำโขงลดลงผิดปกติ

จากปรากฏการณ์แม่น้ำโขงระดับน้ำในแม่น้ำโขงลดลงผิดปกติจนอยู่ในระดับวิกฤต ซึ่งมีระดับน้ำใกล้เคียงกับระดับน้ำโขงในช่วงเดือนเดียวกันของปี 2536 อันเป็นที่เขื่อนมานานได้เริ่มเก็บกักน้ำระดับน้ำที่ต่ำลงผิดปกติได้ส่งผลกระทบต่อชุมชนที่พึ่งพาแม่น้ำโขงอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการหา

ปลา การสัญจรทางน้ำ และน้ำอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ อ.เชียงแสน เชียงของ และเวียงแก่น จ.เชียงราย ทางเครือข่ายประชาสังคมไทยเพื่อแม่น้ำโขง จึงขอเรียกร้องให้รัฐบาลไทยให้ความสนใจต่อโครงการเชื่อมในประเศจีนและผลกระทบทำน้ํา ตลอดจนการแสดงท่าทีที่ชัดเจนต่อรัฐบาลจีน ในอันที่จะรักษาผลประโยชน์ของประชาชนไทยที่อาศัยอยู่ด้านทำน้ํา โดยการเข้าไปตรวจสอบการกักเก็บน้ำของเขื่อนบนแม่น้ำโขงในประเทศจีน

12 มีนาคม 2553

แถลงการณ์เนื่องในวันหยุดเขื่อนโลก 14 มีนาคม 2553

เครือข่ายประชาสังคมไทยเพื่อแม่น้ำโขงร่วมกับเครือข่ายสิ่งแวดล้อม 60 เครือข่าย ได้ออกแถลงการณ์เนื่องในวันหยุดเขื่อนโลก 14 มีนาคม เรื่อง “แม่น้ำโขงต้องไหลอิสระ”โดยชาวบ้านผู้ได้รับผลกระทบจากการสร้างเขื่อน ได้เรียกร้องให้รัฐบาลไทยทบทวนท่าทีต่อรัฐบาลจีนในการสร้างเขื่อนกั้นแม่น้ำโขงตอนบน โดยให้คำนึงถึงผลประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง และจะต้องหารือกับรัฐบาลลุ่มแม่น้ำโขงตอนล่าง เพื่อให้ประเทศจีนเปิดเผยข้อมูลการจัดการเขื่อนบนแม่น้ำโขงแก่สาธารณะ โดยให้หยุดยั้งประเด็นดังกล่าวขึ้นหารือใน “การประชุมสุดยอดผู้นำลุ่มแม่น้ำโขงตอนล่าง” ในวันที่ 2-5 เมษายน 2553 และเรียกร้องให้รัฐบาลไทยยุติโครงการสร้างเขื่อนกั้นแม่น้ำโขงและแม่น้ำสาขา และทบทวนแผนพัฒนาพลังงานที่เน้นโครงการขนาดใหญ่ซึ่งส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมมหาดศาล

1-2 เมษายน 2553

เวทีสาธารณะ “แบ่งปันแม่น้ำโขงอย่างเป็นธรรม”

เวทีสาธารณะ “แบ่งปันแม่น้ำโขงอย่างเป็นธรรม” ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีผู้เข้าร่วม 190 คน จากองค์กรภาคประชาสังคม นักวิชาการ หน่วยงานรัฐ องค์กรระหว่างประเทศ และตัวแทนจากคณะกรรมการแม่น้ำโขงที่มาจากทุกประเทศในลุ่มน้ำโขง โดยในที่ประชุมตัวแทนชาวบ้านได้ร้องขอให้ผู้นำทั้งหลายในภูมิภาครับฟังเสียงจากภาคประชาชน และเรียกร้องให้หยุดการสร้างเขื่อนบนแม่น้ำโขง ทั้งนี้ ศ.วิฑิต มันทารณณ์ ได้กล่าวสรุปถึงประเด็นสำคัญจากเวทีประชุม เช่น การขยายพื้นที่การมีส่วนร่วมและส่งเสริมบทบาทของคนในลุ่มน้ำ การเน้นหลัก “การป้องกันดีกว่าการเยียวยา” การยกระดับมาตรฐานในการติดตามตรวจสอบและการประเมินผลกระทบที่มีส่วนร่วมจากสาธารณชน และการสำรวจทางเลือกต่าง ๆ แทนการสร้างเขื่อนขนาดใหญ่

3 เมษายน 2553

แถลงการณ์ถึงรัฐบาลจีน “หยุดเขื่อนแม่น้ำโขง: ปลอຍให้สายน้ำไหลอย่างอิสระ”

เครือข่ายประชาชนลุ่มน้ำโขงในประเทศไทย องค์กรพัฒนาเอกชนด้านสิ่งแวดล้อม นักปฏิบัติการ

ทางสังคม นักศึกษา นักวิชาการ ศิลปิน นักเขียน กลุ่มและองค์กรประชาสังคมต่าง ๆ มากกว่า 100 คน ยื่นหนังสือร้องเรียนต่อเอกอัครราชทูตสาธารณรัฐประชาชนจีนประจำประเทศไทย เพื่อให้จีนแสดงความรับผิดชอบต่อประเทศท้ายน้ำแม่น้ำโขง ทั้งผลกระทบจากโครงการระเบิดแก่งในแม่น้ำโขงเพื่อเดินเรือพาณิชย์ขนาดใหญ่ และการสร้างเขื่อนบนแม่น้ำโขง ซึ่งเป็นภัยคุกคามและนำหายนะภัยมาสู่ประชาชนท้ายน้ำ โดยเรียกร้องให้รัฐบาลจีนหยุดโครงการระเบิดแก่งและโครงการสร้างเขื่อนทั้งหมดในลำน้ำโขง และต้องเปิดเผยตัวเลขและข้อมูลของเขื่อนแม่น้ำโขงตอนบนทั้งหมด ทั้งนี้ได้เรียกร้องให้รัฐบาลไทยดำเนินการชี้ชวนให้ประเทศอื่น ๆ ในลุ่มน้ำโขงเข้าร่วมลงนามใน “อนุสัญญาว่าด้วยกฎหมายเกี่ยวกับการใช้น้ำระหว่างประเทศที่มีใช้เพื่อการเดินเรือ” และเรียกร้องให้รัฐบาลจีนและรัฐบาลในลุ่มน้ำโขงทั้งหมดตั้งคณะกรรมการร่วม ซึ่งมีประชาชนท้องถิ่นอยู่ด้วย เพื่อร่วมกันศึกษาแสวงหาแนวทางการจัดการทรัพยากรน้ำในลุ่มน้ำโขงอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน

9 กันยายน 2553

จดหมายถึงนายกรัฐมนตรี นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ เรียกร้องให้ระงับแผนการรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการเขื่อนไซยะบุรี

เครือข่ายประชาสังคมไทยเพื่อแม่น้ำโขง ร่วมกับองค์กรและเครือข่ายภาคประชาสังคม แสดงความเห็นคัดค้านการเดินหน้าของรัฐบาลไทยในการเจรจาซื้อไฟฟ้าจากผู้ลงทุน คือ บริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน) เพื่อรับซื้อไฟฟ้า 1,220 เมกะวัตต์ จากเขื่อนไซยะบุรี ประเทศลาว ซึ่งทางคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพช.) มีมติเห็นชอบในเดือนมีนาคม 2553 เนื่องจากมติดังกล่าวขาดความโปร่งใสและขัดต่อหลักธรรมาภิบาล อีกทั้งโครงการเขื่อนไซยะบุรียังเป็นโครงการที่ไม่จำเป็นและมีประสิทธิภาพน่าเคลือบแคลง และจะส่งผลกระทบต่อทั้งในเขตประเทศลาวและประเทศไทยรวมถึงประเทศท้ายน้ำอื่น ๆ และการอนุมัติรับซื้อไฟฟ้าของเขื่อนไซยะบุรียังละเลยสาระสำคัญของ “ข้อตกลงแม่น้ำโขง” และ “ปฏิญญาห้วยหิน” ซึ่งทางเครือข่ายฯ ขอเรียกร้องให้ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี พิจารณาทบทวนการรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการเขื่อนไซยะบุรี และระงับการรับซื้อไฟฟ้าจากโครงการนี้ไว้ก่อน

13 ตุลาคม 2553

จดหมายถึง คณะกรรมาธิการแม่น้ำโขง เรียกร้องให้ระงับ “กระบวนการแจ้ง ปริกษาหารือ ล่วงหน้าและข้อตกลง” และยกเลิกโครงการเขื่อนไซยะบุรี

ภาคประชาสังคมทั้งในภูมิภาคแม่น้ำโขง และนานาชาติซึ่งรวมตัวกันในนาม “พันธมิตรปกป้องแม่น้ำโขง” ได้ส่งจดหมายถึงคณะกรรมาธิการแม่น้ำโขง แสดงความไม่เห็นด้วยกับ “กระบวนการแจ้ง ปริกษาหารือล่วงหน้าและข้อตกลง” และเรียกร้องให้ยุติโครงการเขื่อนไซยะบุรี ทั้งนี้ รายงาน

“การประเมินผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์” ซึ่งจัดทำโดยเอ็มอาร์ซีเอง ก็ได้ชี้ชัดถึงผลกระทบมหาศาลจากเขื่อนไซยะบุรี ซึ่งจะทำให้เกิดน้ำท่วมถื่นที่อยู่อาศัยของประชาชนประมาณ 2,130 คนใน 10 หมู่บ้าน และกระทบผู้คนมากกว่า 2 แสนคนที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้กับเขื่อน จะได้รับความเดือดร้อนจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับวิถีชีวิต รายได้ และความมั่นคงทางอาหาร ที่มีสาเหตุมาจากการสูญเสียพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่เพาะปลูกริมน้ำ และสูญเสียอาชีพร่อนทอง เป็นต้น

ทั้งนี้ การศึกษาดังกล่าวยังมีข้อเสนอให้เลื่อนการตัดสินใจออกไปก่อนเป็นเวลาอย่างน้อย 10 ปี หรือให้ยกเลิกไปเป็นการถาวร แต่กลับกลายเป็นว่า สาธารณชนในภูมิภาคแม่น้ำโขงไม่มีโอกาสได้รู้ข้อค้นพบเหล่านี้ในวงกว้าง และในขณะที่รายงานการประเมินผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ฉบับสมบูรณ์ยังไม่เสร็จสิ้น กลับมีการริเริ่มการใช้ “กระบวนการแจ้งปรึกษาหารือล่วงหน้าและข้อตกลง” ขึ้นมา โดยที่ยังไม่ได้เผยแพร่ข้อมูลใด ๆ ต่อสาธารณะ และต่อผู้ที่มิอำนาจในการตัดสินใจของแต่ละประเทศ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า รัฐบาลสมาชิกของคณะกรรมการแม่น้ำโขง และเอ็มอาร์ซี ต่างพากันวางเฉยต่อข้อค้นพบของการประเมินผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์ และเร่งรีบผลักดันโครงการเขื่อนไซยะบุรีโดยปราศจากความรับผิดชอบ

19 มกราคม 2554

จดหมายเปิดผนึก วิพากษ์ “กระบวนการพิจารณาเขื่อนไซยะบุรีที่เป็นไปอย่างเร่งรัด และปราศจากการแสดงความรับผิดชอบที่แท้จริงของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง”

เครือข่ายประชาสังคมไทยเพื่อแม่น้ำโขง แสดงข้อเป็นห่วงและขอเรียกร้องต่อกระบวนการการจัด “เวทีรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียกรณีโครงการไฟฟ้าพลังน้ำไซยะบุรี” ซึ่งกรมทรัพยากรน้ำ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะสำนักเลขานุการของคณะกรรมการแม่น้ำโขงของประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดขึ้นใน 3 พื้นที่ คือ อ.เชียงของ จ.เชียงราย, อ.เชียงคาน จ.เลย และ จ.นครพนม ซึ่งเป็นไปอย่างเร่งรัด ไม่มีการเผยแพร่ข้อมูลอย่างเพียงพอ และกว้างขวาง

ในขณะที่หน่วยงาน และสถาบันอื่น ๆ ในประเทศไทย ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในโครงการเขื่อนไซยะบุรี ซึ่งได้แก่ รัฐบาล การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย บริษัท ช. การช่าง และธนาคารพาณิชย์ชั้นนำ 4 แห่งที่กำลังพิจารณาเงินกู้แก่โครงการนี้ ยังไม่เคยชี้แจงข้อมูลหรือให้คำอธิบายที่สังคมไทยควรรับรู้ โดยเฉพาะในเรื่องความจำเป็นของโครงการเขื่อนไซยะบุรี และมาตรฐานด้านจริยธรรมหรือความรับผิดชอบต่อสังคมของนักลงทุนและสถาบันการเงิน

22 มกราคม – 12 กุมภาพันธ์ 2554

ประชาชนแสดงความไม่เห็นด้วยต่อโครงการเขื่อนไซยะบุรี ในเวทีให้ข้อมูลเรื่องเขื่อนไซยะบุรี ของคณะกรรมการแม่น้ำโขงประเทศไทย

“เวทีรับฟังความคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียกรณีโครงการไฟฟ้าพลังน้ำไซยะบุรี” ได้ถูกเปลี่ยนชื่อมาเป็น “เวทีให้ข้อมูลเรื่องเขื่อนไซยะบุรี” และจัดขึ้นที่ อ.เชียงของ จ.เชียงราย (22 มกราคม), อ.เชียงคาน จ.เลย (10 กุมภาพันธ์) และ จ.นครพนม (12 กุมภาพันธ์) แต่ครั้งมีผู้เข้าร่วมประมาณ 100 คน ประเด็นที่สรุปได้จากการประชุมคือ

1. ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยกับการก่อสร้างเขื่อนบนแม่น้ำโขงทั้ง 12 แห่ง ซึ่งจะก่อผลกระทบข้ามพรมแดนต่อชุมชนและระบบนิเวศแม่น้ำโขง โดยเฉพาะโครงการเขื่อนไซยะบุรีที่กำลังผลักดันอยู่ในขณะนี้
2. ที่ผ่านมายังไม่มีการเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลของโครงการเขื่อนไซยะบุรีอย่างกว้างขวางและเพียงพอ
3. ต้องจัดทำประชาพิจารณ์ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีของรัฐบาลไทย
4. กระบวนการลงนามในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าไม่มีความโปร่งใส
5. รัฐบาลไทยควรต้องพัฒนาพลังงานทางเลือก มากกว่าเดินหน้าซื้อไฟฟ้าจากโครงการเขื่อนไซยะบุรี
6. คณะกรรมการแม่น้ำโขงต้องขยายระยะเวลาของกระบวนการแจ้ง ปรีกษาหรือล่วงหน้า และข้อตกลง ออกไป เพื่อให้มีเวลาจัดทำประชาพิจารณ์อย่างกว้างขวางเพียงพอ

14 มีนาคม 2554

เครือข่ายสภาองค์กรชุมชนตำบลลุ่มน้ำโขง 6 จังหวัดภาคอีสาน (คสช.) ออกแถลงการณ์ถึงนายกรัฐมนตรี เรียกร้องให้รัฐบาลไทยยกเลิกการรับซื้อไฟฟ้าจากเขื่อนไซยะบุรี

เนื่องในวันหยุดเขื่อนโลก ทางเครือข่ายสภาองค์กรชุมชนตำบลลุ่มน้ำโขง 6 จังหวัดภาคอีสาน (คสช.) ซึ่งมีสมาชิกจาก 64 ตำบลในเขตจังหวัดเลย หนองคาย นครพนม มุกดาหาร อำนาจเจริญ และอุบลราชธานี ได้ออกแถลงการณ์ถึงนายกรัฐมนตรี เรียกร้องให้รัฐบาลยกเลิกการรับซื้อไฟฟ้าจากเขื่อนไซยะบุรี

19 มีนาคม 2554

เครือข่ายองค์กรภาคประชาสังคมในลุ่มแม่น้ำโขง จัดเวที “เสียงประชาชนลุ่มน้ำโขง” เรื่อง ‘พญานาค ปลาแดก คนลุ่มน้ำโขงกับโครงการเขื่อนไซยะบุรี’ ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร การประชุมนี้มีตัวแทนชุมชนเข้าร่วมประมาณ 500 คน โดยประชาชนได้แสดงความคิดเห็น และข้อห่วงใยต่อผลกระทบข้ามพรมแดนของโครงการเขื่อนไซยะบุรี และโครงการเขื่อนอื่นๆ บนแม่น้ำ

โรงแยกสายหลัก และได้รวบรวมความเห็นและข้อเสนอของประชาชนลุ่มน้ำโขงยื่นต่อรัฐบาลไทย คณะกรรมการแม่น้ำโขงประเทศไทย และคณะกรรมการแม่น้ำโขง (เอ็มอาร์ซี) ด้วย

8 เมษายน 2554

เครือข่ายภาคประชาชน 8 จังหวัดลุ่มน้ำโขง ออกแถลงการณ์ถึงนายกรัฐมนตรี เรียกร้องให้รัฐบาลไทยยกเลิกการรับซื้อไฟฟ้าจากเขื่อนไซยะบุรี

ทั้งนี้ ทางเครือข่ายภาคประชาชน 8 จังหวัดลุ่มน้ำโขงยังได้เรียกร้องให้เลื่อนการตัดสินใจที่จะให้ความเห็นชอบต่อการสร้างเขื่อนไซยะบุรี (ภายใต้กระบวนการแจ้ง ปรีกษาหารือล่วงหน้าและข้อตกลง หรือ PNPCA ที่ตัวแทนแต่ละประเทศจะประชุมสรุปความเห็นในวันที่ 19 เมษายน 2554) นี้ออกไป โดยจะต้องศึกษาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบด้าน พร้อมกับการเปิดเผยข้อมูลต่อประชาชน โดยเครือข่ายประกาศว่าจะดำเนินการ (1) รวบรวมรายชื่อประชาชนที่ไม่เห็นด้วยเพื่อยื่นเสนอต่อนายกรัฐมนตรีของไทยและผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งรัฐบาลของประเทศเขมร ลาว และเวียดนาม ในวันที่ 18 เมษายน นี้ (2) รณรงค์คัดค้านแสดงจุดยืนของประชาชน 90 ตำบลลุ่มน้ำโขง ว่าไม่เอาเขื่อนไซยะบุรีและพรรคการเมืองที่สนับสนุนเขื่อนไซยะบุรี (3) จัดตั้งกองทุนเพื่อสนับสนุนการปกป้องแม่น้ำโขง และ (4) จัดทำข้อมูลท้องถิ่นระบบนิเวศและวัฒนธรรมของชุมชนทั้งหมดตลอดลุ่มน้ำโขงรวมทั้งข้อมูลความเสียหายที่จะเกิดขึ้น

14 เมษายน 2554

มูลนิธิเวศวิทยาเวียดนาม (Viet Ecology Foundation) ส่งมีจดหมายถึงสำนักงานคณะกรรมการแม่น้ำโขง

เรียกร้องให้ทำการศึกษผลกระทบการสร้างเขื่อนไฟฟ้าบนแม่น้ำโขงอย่างรอบคอบ และเลื่อนการตัดสินใจสร้างเขื่อนออกไป 10 ปี (ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะในรายงานของทีมที่ปรึกษาของคณะกรรมการแม่น้ำโขงที่เผยแพร่ออกมาก่อนหน้านี้)

18 เมษายน 2554

เครือข่ายภาคประชาชน 8 จังหวัดลุ่มน้ำโขง ชุมนุมที่หน้าสถานทูตลาว ประจำประเทศไทย และยื่นจดหมายถึงนายกรัฐมนตรีสปป.ลาว ให้ยกเลิกโครงการเขื่อนไซยะบุรี

จดหมายได้แจ้งความกังวลใจ โดยเฉพาะในประเด็นผลกระทบข้ามพรมแดนจากเขื่อนไซยะบุรี และเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาวเลื่อนการตัดสินใจที่จะให้ความเห็นชอบต่อการสร้างเขื่อนไซยะบุรีของคณะกรรมการร่วมเอ็มอาร์ซี ในการประชุมวันที่ 19 เมษายน 2554 นี้ออกไป เพื่อให้มีการศึกษาผลกระทบที่จะเกิดขึ้นอย่างรอบด้านและชัดเจน พร้อมกับการเปิดเผยข้อมูลต่อประชาชนที่เกี่ยวข้องอย่างทั่วถึง

18 เมษายน 2554

เครือข่ายภาคประชาชน 8 จังหวัดลุ่มน้ำโขง ยื่นจดหมายต่อ ดร.ศรีประภา เพชรมีศรี ผู้แทนไทยในคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลอาเซียนว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ให้ตรวจสอบการละเมิดสิทธิประชาชนจากโครงการเขื่อนไซยะบุรี

โดยเฉพาะประเด็นการไม่เปิดเผยข้อมูล ขณะที่โครงการมีความคืบหน้าอย่างรวดเร็ว ทำให้ชาวบ้านต่างรู้สึกกังวลใจกับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เช่น การปิดกั้นเส้นทางอพยพของปลา โดยเฉพาะปลาบึก การทำลายระบบนิเวศของแม่น้ำโขง การสูญเสียพื้นที่เกษตรกรรมริมฝั่งโขง ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ฯลฯ อันเป็นการทำลายวิถีชีวิตของคนริมฝั่งโขงโดยตรง

19 เมษายน 2554

เครือข่ายภาคประชาชน 8 จังหวัดลุ่มน้ำโขง ชุมนุมหน้าตึกที่ทำการบริษัท ช.การช่าง และยื่นจดหมายเรียกร้องให้ ช.การช่าง ยกเลิกโครงการเขื่อนไซยะบุรี

โดยระบุว่าโครงการเขื่อนไซยะบุรีจะก่อผลกระทบข้ามพรมแดน สร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนในประเทศลุ่มน้ำโขงตอนล่าง และจะกลายเป็นประเด็นความขัดแย้งในภูมิภาคได้

22 เมษายน 2554

เครือข่ายภาคประชาชน 8 จังหวัดลุ่มน้ำโขง ยื่นจดหมายถึง ดร.สุรินทร์ พิศสุวรรณ เลขาธิการสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

โดยขอให้ตรวจสอบการดำเนินงานโครงการเขื่อนไซยะบุรี และดำเนินการเจรจากับรัฐบาลลาวให้ยุติโครงการ เนื่องจากปัจจุบันกระบวนการพิจารณาการสร้างเขื่อนไซยะบุรีภายใต้กรอบข้อตกลงแม่น้ำโขงที่ทางคณะกรรมการแม่น้ำโขงดำเนินการอยู่ ยังไม่สามารถหาข้อตกลงได้ แต่รัฐบาลลาว ได้ดำเนินการก่อสร้างและเตรียมอพยพชาวบ้านแล้ว อันแสดงถึงการละเมิดข้อตกลงและไม่เคารพกติกา

27 เมษายน 2554

เครือข่ายประชาสังคมไทยเพื่อแม่น้ำโขง ยื่นจดหมายถึงนายกรัฐมนตรีในฐานะประธานคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ (กพช.) เพื่อขอให้เร่งพิจารณาใด ๆ เกี่ยวกับโครงการเขื่อนไซยะบุรี รวมทั้งการลงนามซื้อไฟฟ้าจากเขื่อนไซยะบุรี

เนื่องจากมติจากการประชุม กพช. วันที่ 30 ธันวาคม 2553 เห็นชอบให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ร่วมลงนามกับบริษัท ช.การช่าง โดยมีเงื่อนไขว่าต้องหลังจาก “โครงการเขื่อนไซยะบุรี ได้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการลุ่มน้ำโขง (MRC) ตามกระบวนการข้อ

ตกลงของประเทศสมาชิกในกลุ่มแม่น้ำโขง” แต่กระบวนการดังกล่าวถือว่าล้มเหลว และยังไม่มีการสรุป อีกทั้งไม่ได้รับการยอมรับทั้งจากภาครัฐและภาคประชาชนในภูมิภาคแม่น้ำโขง และทั่วโลก

3 พฤษภาคม 2554

พันธมิตรเพื่อปกป้องแม่น้ำโขง ออกแถลงการณ์เรียกร้องให้รัฐบาลลาวยกเลิกการสร้างเขื่อนไซยะบุรี และให้อาเซียนจัดตั้งสายยุทธศาสตร์หลักที่สี่ด้านสิ่งแวดล้อม

เนื่องในโอกาสการประชุมสุดยอดผู้นำสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (อาเซียน) ระหว่างวันที่ 7-8 พฤษภาคม 2554 ณ กรุงจาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย พันธมิตรเพื่อปกป้องแม่น้ำโขงได้เรียกร้องให้รัฐบาลลาวยกเลิกการสร้างเขื่อนไซยะบุรี เนื่องจากจะสร้างความขัดแย้งอย่างรุนแรงข้ามพรมแดนในหมู่ประเทศสมาชิกอาเซียน โดยเฉพาะประเทศในภูมิภาคแม่น้ำโขง

15 พฤษภาคม 2554

เครือข่ายประชาชน 8 จังหวัดลุ่มน้ำโขง ประกาศเจตนารมณ์ “ร่วมใจเป็นหนึ่งเดียว ปกป้องแม่น้ำโขงจากการสร้างเขื่อน”

โดยทางเครือข่ายประชาชน 8 จังหวัดลุ่มน้ำโขง ได้ร่วมกันจัดงานบวชวางดวงพันธูปลาแม่น้ำโขง บริเวณคอนผีหลง อ.เจียงของ จ.เจียงราย เพื่อเรียกร้องให้มีการปกป้องแม่น้ำโขงและยุติการสร้างเขื่อนที่จะก่อผลกระทบกับแม่น้ำ พันธูปลา และวิถีชุมชน

4 สิงหาคม 2554

เครือข่ายประชาชน 8 จังหวัดลุ่มน้ำโขง ส่งจดหมายถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะสมาชิกคณะมนตรีแม่น้ำโขง ร้องเรียนว่า การดำเนินการของเขื่อนไซยะบุรีถือเป็นการละเมิดข้อตกลงแม่น้ำโขง

ทั้งนี้ทาง เครือข่ายประชาชน 8 จังหวัดลุ่มน้ำโขง ได้อ้างอิงถึงคำกล่าวของสำนักงานกฎหมาย Perkins Coie ที่ระบุว่ากระบวนการ PNPCA ของเขื่อนไซยะบุรีเป็น “การตัดสินใจเพียงฝ่ายเดียวของสปป.ลาว ที่จะยุติกระบวนการ PNPCA โดยไม่เปิดโอกาสให้ประเทศเพื่อนบ้านที่ใช้ประโยชน์จากแม่น้ำโขง มีส่วนร่วมในการสรุปกระบวนการดังกล่าว ถือเป็นการละเมิดต่อความตกลงแม่น้ำโขงปี 2538 และเป็นการละเมิดกฎหมายระหว่างประเทศด้วย”